

היא כדוגמת הגפן שהוא לא מקבל הרכבה ממין אחר כלל אם הוא לא מינו. **וְהָאִי סֶלֶת בֵּין דְּרוּעֵי מַלְכָּא אִיהִי יְתִבָּא** ולכו זו הסולת שהיא השכינה היא יושבת בין זרועי המלך שהם החו"ג, **בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כְּתִית** ועתה מבואר יפה סוד מש"כ 'ועשירית האיפה סלת למנחה בלולה בשמן כתית'. (ע"כ רעיא מהימנא)..

זהר

השפע שז"א ממשיך למלכות צריך להמשיך מלמעלה מהחכמה

וּבַחֲבוּרָא קְדָמָא (בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כְּתִית, בְּשֶׁמֶן, בְּהוּא שֶׁמֶן דְּנִגְיָד וְנִפְיָק מְלַעֲיָלָא הנה בחיבור הראשון שהוא ספר הזה נאמר שהמנחה צריכה להיות בלולה בשמן כתית, וביאר הרעיא מהימנא שמש"כ 'בשמן' פירושו שהמלכות הנקראת סולת צריכה להיות בלולה באותו השמן הנמשך ויוצא מהחכמה למעלה. **אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, יָאוֹת אִמְרַת. אֲבָל מַאי כְּתִית** ואמר רשב"י לרעיא מהימנא יפה ביארת, אמנם מהו הסוד שכתוב 'כתית'. **אֵלָא רְזָא עֲלָאָה אִיהוּ. דְּכִיּוֹן דְּאִיהוּ שֶׁמֶן, מַאי כְּתִית** אלא אמר הרעיא מהימנא שבאמת הוא מרמז על סוד עליון, כי קשה שמאחר שנאמר שמן למה נאמר עוד כתית שצריך לכתות אותו עוד. **אֵלָא רָמִז הוּא דְקָא רָמִיז לְשִׁמְשָׁא בְּנוֹקְבָא, לְאַנְגְּדָא לְגַבָּה שֶׁמֶן כְּתִית בְּדְקָא יָאוֹת לָהּ, לָא הוּי אֵלָא כְּתִית** (ס"א אֵלָא רְזָא עֲלָאָה הוּא, דְקָא רָמִיז לְאַנְגְּדָא לְגַבָּה שֶׁמֶן כְּתִית בְּדְקָא יָאוֹת לָהּ) אלא פסוק זה בא לרמז על סוד ז"א המשמש עם המלכות הנקבה,

שזה השפע של השמן הכתית והזך שז"א ממשיך למלכות כראוי לה, אין הוא רק שפע של שמן כתות, **לְאַפְקָא מִזִּיתִים, דְּאִינוּן שְׂיִיפִין דְּגוּפָא, וְלֹא מִשְׁכָּא הֵהוּא נְגִידוּ מְלֵעִילָא, בְּכָל שְׂיִיפָא וְשְׂיִיפָא**, דהיינו שצריך להוציא את זה השפע רק מהזיתים שהם סוד חג"ת נ"ה הנקראים אברי הגוף, ואת זה השפע צריך להמשיך מלמעלה בכל אבר ואבר, דהיינו שאת זה שפע השמן צריך להמשיך אותו מהחכמה שלמעלה עד המלכות שהיא סוד הסולת שבין זרועות החור"ג דז"א, שזה השמן העליון הוא בסוד טיפת הזרע הנמשך לה בעת הייחוד (רמ"ק). (לֹא הָיִי אֶלָּא בְּתִית).

המשכת שפע השמן למלכות צריכה להיות כלולה מחשקת כל כתישת האברים העליונים

וְצִדִּיק אִיהוּ דְּכָתִישׁ (דף רמ"ז ע"ב) **כְּתִישִׁין, וְאַפִּיק מְכָל אִינוּן שְׂיִיפִין עַלְאִין, דְּאִינוּן זִיתִין קְדִישִׁין, מִשֶּׁח רַבּוּ בְּתִיאובְּתָא שְׁלִים, לְגַבִּי נּוֹקְבִיָּה** והנה זה היסוד הנקרא צדיק הוא הכותש את כתישות שפע השמן הנשפע מהחכמה אל החג"ת נ"ה, ומכל אלו הספירות והאברים העליונים הנקראים זיתים קדושים, הוא מושך משם את שפע השמן בחשק גדול לגבי הנקבה שהיא המלכות בעת הייחוד. **וְאִי לֹא כָּתִישׁ, לֹא יִפּוֹק הֵהוּא מִשְׁחָא, אֶלָּא בְּלֹא תִיאובְּתָא דְּשְׂיִיפִין** והנה אם לא שהיסוד היה כותש ומוציא בכח את שפע השמן מכל הספירות והאברים העליונים, אז לא היה יוצא אותו שפע השמן אלא רק בלא חשק האברים העליונים, **וְהֵהוּא נְגִידוּ, לֹא אֶתְהֵנִי מִנִּיהּ נּוֹקְבָא, וְלֹא הָיִי כְּדָקָא יָאוּת,**

הלימוד היומיומי

עַד דִּתְּהֵא בְּלוּלָה מְנִיָּה מְכַל שִׁיפִין וּבִזָּה אוֹתוֹ הַמִּשְׁכַּת הַשֹּׁפֵעַ לֹא הִיתָה נִדְהִינִת מִמֶּנּוּ הַמַּלְכוּת הַנִּקְבָּה, וּבִזָּה לֹא הִיָּה הַשֹּׁפֵעַ נִשְׁפָּע כְּרֹאִי, כִּי בִזָּה זֶה מִנְחַת הַסּוּלָה מַלְכוּת לֹא הִיתָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן הַנִּמְשָׁךְ מִכָּל הָאֲבָרִים וְהַסְפִּירוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת. וְעַל דָּא בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כְּתִית, לְאֶתְהַנָּאָה וּלְאֶתְזַנָּא מְנִיָּה, וּמִשּׁוּם כֵּךְ נֹאמַר 'בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כְּתִית', דְּהֵינּוּ שׁוֹז הַמִּשְׁכַּת שֹׁפֵעַ הַשֶּׁמֶן לַמַּלְכוּת צְרִיכָה לִהְיוֹת בְּלוּלָה מִחֲשֶׁקֶת כָּל כְּתִישַׁת הָאֲבָרִים הָעֲלִיּוֹנִים [רַמְד] וּבִזָּה תוּכַל הַמַּלְכוּת הַנִּקְבָּה לִהְיוֹת וּלְהִיֹּת נִיזוֹנָת מִמֶּנּוּ וְעִי"כ לְהַשְׁפִּיעָה אֶת שֹׁפְעוֹ לְכָל הָעוֹלָמוֹת. (אִמַּר רַעִיא מִהִימְנָא).

רעיא מהימנא

אין התורה בלולה ומתערבת אלא רק למי שסובל כמה ייסורים בגללה, אין התורה מתקיימת אלא במי שממית עצמו עליה

אָמַר רַעִיא מְהִימְנָא, בּוֹצִינָא קְדִישָׁא, בְּמָה מְתִיקִין מִלְּךְ ואמר הרעיא מהימנא למאור הקדוש רשב"י כמה מתוקים דבריך,

וְדָאִי אֶתְמַר הָכָא, בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כְּתִית כי ודאי נאמר כאן בסוד המלכות בלולה בשמן כתית, דהיינו שהיא מקבל את שפע השמן דחכמה דרך כתינת היסוד מבח המ"ן שמעלים ישראל. **וְאֶתְמַר הָתָם, בְּאוֹרֵייתָא דְּבַעַל פָּה,**

אור הרשב"י

[רַמְד] וסוד חשקת האברים העליונים הוא ע"י המ"ן שמעלים אליהם בני ישראל, שבוה מתעוררות כל הספירות בהשתוקקות בכדי להשפיע במלכות, ולכן ע"י עליית המ"ן

היסוד כותש ומעורר את כל האברים העליונים לתאווה הייחוד עם המלכות, וזהו הסוד של הכהן הבולל באצבעו את הסולת בשמן (רמ"ק).

הלימוד היומי

בְּלוּלָה בְּמִקְרָא, בְּמִשְׁנָה, בְּתַלְמוּד ודבר זה הוא כמו שנתבאר על

התורה שבעל פה שמצד המלכות שהיא בלולה במקרא ובמשנה ובתלמוד (רמח"ל, דהיינו

שהמלכות הנקראת תורה שבעל פה היא כלולה מהתורה שמצד הת"ת, ומהנביאים שמצד

הנז"ח, ומהכתובים שמצד היסוד ומלכות, וכן היא כלולה מהמשנה שהוא סוד התפשטות

המלכות למטה, וכן היא כלולה בתלמוד שהוא סוד המלכות כאשר היא כלולה וכלולה

מכל הכוחות יחד (רמ"ק). **וְעוֹד אֵת רְזַא תִּנְיִנָא, בְּלוּלָה בְּשִׁמְן**

בְּתִית. וְדַאי לֹא אִזְרִיתָא אִיהִי בְּלוּלָה. אֶלָּא לְמָאן

דְּסָבִיל בְּמָה מִכְתָּשִׁין בְּגִינָה וכן יש עוד סוד אחר במש"כ 'בלולה בשמן

כתית', כי הנה סוד שודאי אין התורה בלולה ומתערבת אלא רק למי שסובל כמה ייסורים

בגללה. **בְּמָה דְּאוּקְמוּנָה מְאִירִי מִתְנִיתִין, דְּלִית אִזְרִיתָא**

מִתְקִימָת, אֶלָּא בְּמִי שְׁמִמִּית גְּרָמִיהָ עָלֶיהָ וכמו שביארו בעלי

המשנה (רמז) ואמרו שאין התורה מתקיימת אלא במי שממית עצמו עליה (רמז). **וְעוֹד**

אור הרשב"י

שהובא בספר מעדני המלך ח"א עמ' כב) כל

יום הייתי לוקח אתי לשיבה לחם ועגבניה,

יותר מזה לא היה לנו, לחם ועגבניה זה היה

כל האוכל, היה עוני, ובכל זאת למדנו תורה.

באותו זמן היתה חברת "המקשר", נסיעה

מבית ישראל עד לעיר העתיקה היתה בחצי

גרוש, היה חבל לי שלם חצי גרוש, היינו

הולכים ברגל בגשם, בשלג, בשביל לחסוך

את החצי גרוש הזה. אספתי וחסכתי את

החצי גרוש, ומזה התחתנתי. לא היה לנו כסף

לעשות את החתונה, מאיפה יהיה לי כסף

(רמח"ל כדאיתא בסנהדרין דף כד עמוד א'

מאי בבל? אמר רבי יוחנן: בלולה במקרא,

בלולה במשנה, בלולה בתלמוד.

(רמז) כדאיתא בברכות דף סג עמוד ב' דבר

אחר: הסכת ושמע ישראל – כתתו עצמכם

על דברי תורה, כדאמר ריש לקיש. דאמר

ריש לקיש: מנין שאין דברי תורה מתקיימין

אלא במי שממית עצמו עליה – שנאמר זאת

התורה אדם כי ימות באהל.

(רמז) ובענין זה היה מעשה במרן רבינו

עובדיה יוסף זצ"ל שסיפר על עצמו (כפי

הלימוד היומי